YARGILAMA USULÜ

T.C.
DANIŞTAY
Beşinci Daire
Esas No : 1990/907
Karar No : 1990/898

Özeti : İdare ve Vergi Mahkemelerince verilen kararların açıklanması isteminin reddine ilişkin kararların, nihai karar niteliğinde olmadıkları için tek başlarına temyize konu edilemiyecekleri Hk.

Temyiz İsteminde Bulunan (Davacı) : .....

Karşı Taraf : İçişleri Bakanlığı

İsteğin Özeti: Davacının açıklama isteğinin reddi yolundaki İstanbul 5.nci İdare Mahkemesinin 8.11.1989 günlü, E: 1987/573, K: 1989/836 sayılı kararının, dilekçede yazılı nedenlerle temyizen incelenerek bozulması isteğinden ibarettir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Beşinci Dairesince 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü kanununun 14. maddesi uyarınca ilk inceleme yapan Tetkik Hakimi Cenker Karaoğlu'nun açıklamaları dinlendikten sonra işin gereği düşünüldü:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 29. maddesinde Danıştay, Bölge İdare Mahkemeleri, İdare ve Vergi Mahkemelerince verilen kararların yeterince açık olmaması veya birbirine aykırı hüküm fıkraları taşımaları halinde tarafların her birinin kararın

Scanned by CamScanner

açıklanmasını veya aykırılığın giderilmesini isteyebileceği belirtilmiş, aynı Yasanın 46. maddesinde de idare ve Vergi Mahkemelerine verilen nihai kararların Danıştay'da temyiz edilebileceği hükmü yer almıştır.

Nihai kararlar, yargıcın davadan elini çekmesi sonucunu doğuran ve bu suretle davada yargılamaya son veren kararlardır. İdare ve Vergi Mahkemelerince verilen nihai kararların açıklanması veya bu kararların hüküm fıkralarındaki aykırılıkların giderilmesi konusundaki istekler üzerine verilen kararların nihai karar sayılmaları mümkün olmayıp, bu kararların ancak nihai kararlarla birlikte temyize konu olabileceklerinden İstanbul 5.nci İdare Mahkemesince verilen 16.12.1988 günlü, E: 1987/573, K: 1988/836 sayılı kararın davacı tarafından açıklanması isteğinin reddi yolundaki aynı Mahkemenin 8.11.1989 günlü, E: 1987/573, K: 1989/836 sayılı kararına karşı yapılan temyiz başvurusunun esastan incelenme olanağı bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle davacının temyiz isteğinin incelenmeksizin reddine, 19.4.1990 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

———o———

Scanned by CamScanner